

Oversførelse af Posten, idet det kun er forbudt og givet, at de kunne benyttes til Localtransport. Der ligger desuden i hele denne Befordrings Natur og Bestaffenhed, navnlig deri, at den skal fortsættes gennem hele Aaret, saalænge det er muligt at komme frem, og at der maa gjøres stærke Fordringer til Vedkommende om uagtet Vind og Veir at gaae ud, selv om der kan være Risiko derved, og om at Tiden holdes — der ligger deri, siger jeg, en væsentlig Hindring for at gjøre det Ansiggende til Gjenstand for privat Accord. Lad mig tilføje, at der tidligere fra Regjeringens Side har været gjort Forsøg i denne Retning, men de Fordringer, der fra den private Concurrences Side have været stillede, have været i den Grad overdrevene, at man ikke har kunnet gaae ind paa dem. Et Hensyn, som man heller ikke kan tabe ganste af Sigte, forekommer det mig, er den Dvælse, som derved gives ikke blot Marinens Mandsfolk, men ogsaa dens Officerer, forsaavidt de ville benytte den, en Dvælse, som, hvis den ikke ydes dem gennem Postfarten, ganste vist vilde forlanges ad anden Veie, saa at det ogsaa i den Henseende har finantsiel Betydning, at denne Dvælse saa at sige gives dem gratis, idet der ved samme tillige opnaaes et andet og vigtigere Formaal. Det er mig bekjendt, at Marineministeren sætter særdeles Priis paa at kunne faae sine Mandsfolk øvede i denne Fart, og dette er et Moment, som efter min Formening ogsaa for tjener at tages i Betragtning, naar Spørgsmaalet foreligger om at overdrage Farten i privat Entreprise eller vedblive som hidtil at lade den være en Statsfart. Det lader sig jo heller ikke nægte, at der i det hele Materiel, som der findes, haves en ikke uvæsentlig Reservere for Marinen i Tilfælde af Hændligheder; dersom den ikke havde samme at see hen til, vilde det maaffee være nødvendigt at gjøre Fordringer til Anskaffelsen af Transportflibe o. desl., Fordringer, som nu kunne lades tilside. Den ærede Folkethingsmand for Kjøbenhavns Ide. Valgkreds (Tuxen) erkjendte ogsaa, at det var en nyttig Dvælse for Marinens Folk, men troede at kunne see bort deraf og henvisse navnlig til Farten ved den grønlandske Handel som den, der mulig kunde træde ist-

bet derfor. Jeg er ikke istand til at kunne svare paa dette Spørgsmaal, der nærmest forterer under min ærede Collega Indenrigsministeren, men vil dog bemærke, at det fra andre Sider er anført, at Farten paa Grønland, der jo heller ikke har noget stort Omfang, er forbunden med saa mange særegne Vanskeligheder, at man ikke let vil kunne betroe den til andre end Folk, der i mange Aar have faret paa Grønland, ja at disse Vanskeligheder ere saa store, at Fremmede, som have forsøgt at besætte disse Fartøier, have fundet dem saa farlige og Afgangene saa besværlige, at man endogsaa har prøvet paa at benytte den grønlandske Handels Skibe til at udføre de Fragtfarter, som navnlig for Kryolithbrudets Interesser være nødvendige. Jeg tør, som sagt, ikke sige at der ikke der kunde aabnes en Afgang til Dvælse for Marinens Folk, men en stor Vanskelighed troer jeg der herved er tilstede, ligesom der ganste vist er den Mangel ved denne Fart, som ikke findes ved den anden, at medens den vel kan staffe vore Officerer og Marinecorpset Sømandsdugtighed, kan den ikke staffe dem det Kjendskab til vore indre Fartøier som den anden Fart. Et Spørgsmaal, som jeg dog ikke vil lade være at berøre, naar Talen er om Postfarten, er, at den jo ogsaa har en ikke ganste liden Betydning for den internationale Postforbindelse, idet dens Tilstedeværelse er et meget væsentligt Moment og dens Tilstedeværelse i en fuldkommen bestemt og regulair Skikkelse er en Betingelse for Transiten, for hele den nordiske Correspondance.

Et andet Punkt, som af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ide Valgkreds blev omtalt, betræffer Gammelholm. Idet han syntes at billige, at Finantsministeren ønskede ikke at være bunden ved en aldeles bestemt Priis saaledes som hidtil, spurgte han mig, om dette vilde faae Indflydelse paa Spørgsmaalet om Mastegravens Opfyldning. Dertil svarer jeg det ærede Medlem: Nei. Den Beslutning, at Mastegraven skal fyldes, forelaae det ærede Thing ifjor, og man gik da ind paa det af Finantsministeriet stillede Forslag, at den skulde fyldes; man vedtog dette med særligt Hensyn til den Leilighed, der var til at faae Mastegraven fyldt paa en let og billig Maade ved den for